

at det er rigtigere at beholde Bevillingsmyndigheden saaledes, som den i Lovudkastet er foreslaaet, end at indskrænke den til enkelte Paragrapher, hvorved man let udsætter sig for, at den ikke vil komme til Anvendelse der, hvor det netop var ønskeligt. Det stemmer ikke med min Erfaring, at Bevillingsmyndigheden bestandig udøves med Misbrug; det er vel muligt, at en saadan finder Sted, men at Bevillingsmyndigheden ofte bruges paa en gavnlig Maade, derom er jeg ganske overbevist.

Grundtvig: Jeg skal blot tage mig den Frihed at rette endnu et lille Spørgsmaal til den ærede Ordfører med Hensyn til § 98, hvor det i Slutningen hedder: „Ogsaa skal det ved Haandværkslaugene have sit Forblivende derved, at den, som beviser andetsteds at have drevet sin Haandtering som Mester, fritages for Duellighedsprøves Afslæggelse.“ — Jeg skal i den Henseende spørge, om det er saaledes nu, at Enhver, der har arbejdet som Mester i en anden dansk By, ogsaa i Kjøbenhavn er fritaget for at aflægge Duellighedsprøve, eller om det ikke hidtil kun har været fremmede Mestere og ingenlunde Mestere fra Odense eller Aalborg, der kunde ned sætte sig i Hovedstaden uden at aflægge en ny Duellighedsprøve.

Ordføreren: Efter de gjældende Bestemmelser er Reglen den, at, naar der hid kommer en fremmed Mester, som det hedder, og han beviser andetsteds at have været Mester, skal han uden at gjøre Mesterstykke være berettiget til at optages i Lauget — saaledes hedder det omtrent. Nu antager jeg rigtignok, at disse Bestemmelser sigte til de Tilfælde, hvor Vedkommende har gjort Mesterstykke andetsteds, og at det altsaa er naturligt og billigt, at den Paagjældende ved at ned sætte sig her bliver fritaget for atter at gjøre Mesterstykke; men saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, forstaaes disse Bestemmelser her i Landet, navnlig i Kjøbenhavn, paa den Maade, at, naar den Paagjældende blot kan bevise, at han andetsteds har været Mester, bliver han uden videre fritaget for her at gjøre Me-

sterstykke og faaer de samme Laugsrettigheder som de Andre, selv om han saa kommer fra en eller anden tydsk Navnekrog, som den ærede Rigsdagsmand udtrykte sig under Sagens forrige Behandling. Denne Anvendelse af de gjældende Bestemmelser er vistnok ikke ganske correct, men saaledes blive de, saavidt vides, overalt forstaaede.

Grundtvig: Man har sagt mig, og det ofte, at Mestere fra danske Kjøbstæder ikke havde denne Ret, men kun de tydske og andre fremmede.

Indenrigsministeren: Jeg er allerede et Par Gange under denne Sags Forhandling kommet til at berøre den Betragtning af Bevillingsmyndigheden, som oftere er gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Det er min fulde Overbeviisning, at hans Opfattelse er i høieste Maade eenfaldig, og at det er til ubodelig Skade, naar man saaledes lader sig hilde i en eenfaldig Betragtning og derved glemmer det, som er det Væsentlige ved den hele Sag, det er netop i Frihedens Interesse, at Bevillingsmyndigheden i Ræringsfager — for ikke at gjøre denne Discussion saa godt som umulig ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Bevillingsmyndigheden skal jeg indskrænke den til det ene Forhold, som vi her have med at gjøre — det har, siger jeg, været til overordentlig Gavn i Ræringsfrihedens Tjeneste, at der har kunnet gives Bevillinger, og det er kun i Ræringsfrihedens Interesse, naar jeg har erklæret i Udvalget, at det efter hele Lovforslagets Indretning ikke vilde kunne gaae an, uden at gjøre et overordentlig betydeligt Tilbagekridt, at nægte Indenrigsministeriet nogen Bevillingsmyndighed efter 1ste Januar 1862. Efter min Overbeviisning vilde det Bedste være ikke at begrænse Bevillingsmyndigheden til de enkelte særlig nævnte Paragrapher, fordi det meget let senere kan vise sig, at denne eller hiin Forbindelse af Bestemmelser vilde fremkalde Haardhed i dette eller hiint Forhold, som det med den største Omærfksomhed ikke er muligt forud at have gjort sig fuldkommen klart. Det var derfor kun